

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăoii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni.

De ce??

(p.) 'I-s'a făcut milă guvernului maghiar de noi. Acum, după-ce ni-a confiscat toate drepturile politice cetățenești, vine și ne spune că are intențiunea a ne îndopa cu drepturi largi autonome pe terenul bisericesc-cultural.

Vorbim despre jumătatea noastră națională, care aparține bisericii gr-cat., și pe care guvernul ar voi să o bage în autonomia bisericii catolice.

Da; Românii uniți le pune guvernul maghiar numeroase și mari drepturi în vedere, ear' în schimb nu cere alta dela dînșii decât renunțarea la independența de până acum a bisericii lor. Un lucru mic de tot, aproape bagatel. Și Românii uniți sunt atât de încăpăținați, atât de îndărătnici, încât nu primesc drepturile oferite din partea statului ungar!

De ce? se întreabă guvernul maghiar.

De ce? se întreabă presa maghiară. De ce? se întreabă întreaga opiniune publică maghiară, alarmată de această tinută revoluționară a Românilor de lege greco-catolică.

Nu înțelegem „de ce”-urile aceste multe, când răspunsul la ele e atât de ușor și atât de cunoscut de întreaga lume civilizată, care e în curent cu mersul treburilor din „fericită” Ungarie.

Il cunosc și Maghiarii foarte bine, dar' se fac că nu-l cunosc.

Aceia însă cari nu-l cunosc, aște-l dela noi.

Noi nu primim drepturi necunoscute, neformulate, neprecisate, în schimb jertfiri drepturilor noastre istorice, seculare, nelndolnice și bine stipulate prin realitatea lor.

Noi nu primim drepturi în forma în care ni-le acordă guvernele maghiare ca din bunăvoință grație, ci le primim numai în forma care nouă ne convine și care pe noi ne mulțumește.

Noi nu primim drepturi dela aceea, cari numai pentru aceea ni-le acordă, ca la cea mai apropiată ocaziune binevenită să ni-le poată confiscă, să le poată călca în picioare.

Noi nu primim drepturi acordate cu gând ascuns, cu intențiuni dușmănoase, drepturi înbrăcate în uricioasă haină a maghiarisării.

Eată de ce nu primim ceea-ce guvernul maghiar zice că ar avea intențiunea să ne dea, ca să ne atragă către autonomia bisericii catolice.

E o specialitate exclusivă maghiară alcătuirea legilor în cari se cuprind drepturi și pentru noi, în o astfel de formă ca legile se aibă totdeauna trebuință de interpretare. Când se votează, li-se dă o interpretare, când se execută altă interpretare.

Și interpretarea se face totdeauna în defavorul nostru, lucru de sine înțeles. Avem exemplu destul de trist cu legea despre egala îndreptățire a naționalităților.

Înainte de a se vota această lege, azi scoasă cu totul din vigoare cu alte legi ulterioare, deputații naționali, pe cari li aveam în parlament, solicitau în continuu rezolvarea chestiunii naționale în mod satisfăcător pentru toate naționalitățile din țeară. Ba au prezentat chiar și un proiect de lege, din propria lor inițiativă, în direcțiunea aceasta.

În favoarea acestui proiect de lege vorbise într-o ședință deputatul *Vincențiu Babeș*, cerend grabnica sa punere la ordinea zilei.

Marele opozițional de pe acele vremuri, ear' mai târziu marele zdrobitor de naționalități, *Tisza Kálmán*, a ținut să răspundă lui *Babeș* și să declare că: „chestiunea națională nu se va rezolva conform dorinței dlui *Babeș*, dar' se va rezolva astfel, încât mulțumim vor fi toți aceia cari fac parte din naționalitatea dlui *Babeș*”

E drept că proiectul de lege al deputaților români nu s'a primit; dar' ma-

rele zdrobitor de naționalități ne-ar deobliga mult dacă azi ne-ar arăta un singur Român, care e mulțumit cu rezolvarea ce s'a dat atunci chestiunii naționale.

Mergem însă mai departe.

Comisiunea exmisă din partea dieței maghiare pentru a compune un proiect de lege în chestiunea naționalităților, zicea în raportul seu înaintat camerei, la 28 Octomvrie 1868, următoarele:

„Locuitorii nemaghiari ai țării și în prezent au parte deplină în drepturile politice și sociale. Legea nu face deosebire între cetățean și cetățean, ci... enunță egala îndreptățire deplină pentru toți indivizii în privința limbii. Astfel: toți cetățenii patriei se pot folosi de limba lor maternă față de guvern, autoritățile sale bisericești, școlare și judecătorești, și dela organele acelor vor căpăta înșfărași și rezoluțiuni în limba lor maternă. Comunele, reuniunile, institutele private și bisericești își aleg liber limba protocolară și a manipulațiunii. Jurisdicțiunile pot du-e protocolarele afară de limba oficială și în alte limbi. În adunările comunale, jurisdicționale și bisericești fiecare poate vorbi în limba sa maternă. Se garantează deplin egala îndreptățire pe terenul reuniunilor, al instrucțiunii publice și al guvernamentului bisericesc, ca locuitorii nemaghiari ai țării să-și poată desvolta naționalitatea în toate direcțiunile”.

Astfel s'a explicat și s'a interpretat legea despre egala îndreptățire a naționalităților, atunci când s'a dus. Și cum se interpretează, cum se explică ea azi? Am avea tot dreptul a întreba pe guvernul maghiar, presa maghiară, opiniunea publică maghiară să ne spună, că azi, când din legea aceea despre egala îndreptățire nu a mai rămas alta decât numai titlul, ce mai și înțelege guvernul, presa și opiniunea publică maghiară sub: egala îndreptățire a naționalităților? În ce se mai manifestă această egala îndreptățire?

Natural, că fiind noi atât de bogați în triste experiențe câștigate în trecut, nu putem primi cu încredere nimic ce vine din partea guvernului maghiar, pentru-că tot ce ni-se dă, nu spre folosul nostru, ci în detrimentul nostru ni-se dă, în scopul desnaționalizării noastre.

Are guvernul maghiar sentimente de bună voință față de noi? Atunci repareze întâiu greseliile din trecut, delături pedecile unei bune înțelegeri, redea-ne toate drepturile confiscate, și după-ce le va face toate acestea, poate să vină liniștit cu nouă drepturi și favoruri, căci nu va fi mai mult silit a ne întreba: de ce nu le primim? Ci noi ne vom întreba singuri: de ce se nu le primim?

Azi însă e prea mare abisul între noi și Maghiari și prea mare nelcrederea ce o avem, în ei și guvernele lor.

Sibiu, 26 Iunie n.

Metropoliti români în Macedonia.

Ziarul *Temps* primește următoarea telegramă din București:

Se anunță, că Sultanul va iscăli cât de curând o iradă, recunoscend naționalitatea română în toată întinderea imperiului otoman și creând două scaune metropolitane în favoarea Kuvo-vlahilor din Macedonia.

„Drapelul” observă la această știre: Am dori ca această știre să se confirme, în interesul românilor macedoneni; și cercurile competente Române ar face bine să-și spună cuvântul lor, ca să ne putem bucura fără rezervă de concesiunea fericită a Sultanului.

Congresul bisericii sârbești.

Foia sârbească *Narodnost* începe publicarea proiectului de statut organic, care se va debate și accepta în congres. Conform proiectului organismul autonom al autorităților va rămâne tot așa și în viitor. În § 8. fundațiile existente să declară de fundații bisericești-naționale. În § 9. se hotărăște dreptul de inspecție supremă a statului. În § 15. se descrie forma sigilului oficios; în introducerea se fixează colorile bisericii-naționale, cari sânt roșu-vânt-alb, peste cari de a curmezișul o emblema metropoliei, atingend toate trei colorile.

PENTRU INDEPENDENȚA AUTONOMICĂ

LA CLUJ!

Luptă frumoasă, pentru independența autonomă a bisericii române unite cu Roma, s'a început.

După alarmul dat de fii îngrijorați ai bisericii, a urmat acum și signalul luptei sacre dat de șefii turmei, de bunii păstori ai acestei biserici.

Un gând și o simțire dominează în aceste momente întreaga biserică unită. Îngrijirea credincioșilor a dat curagiu păstorilor sei; ear' rezoluțiunea bărbătească și exemplară de solidară a capilor va da însușeșire și entuziasm armatei de credincioși, clerici și mireni. Lupta unitară s'a anunțat, la luptă deci!

Conferența episcopilor, finită la Blaj, a luat o poziție deamă. Ea coreșpunde pe deplin intereselor de viață ale bisericii și va îndestula toate așteptările, ce neamul le-a avut față cu arhieriei acestei biserici.

După conferența păstorilor, urmează conferența turmei credincioase. După conferența învățătorilor, urmează conferența credincioșilor. După Blaj — vine Clujul.

La Cluj deci, credincioși ai bisericii unite, ca să dovedești alipirea către biserică Voastră, să arătați, că înbiți independența ei eluptată și apărută prin atâtea lupte, și că nu o jertfiți pentru cât bun e în lume!

La Cluj, preoți și mireni, ca să vă apărați biserică amenințată!

La Cluj, ca într-un glas și o simțire să ridicați cuvântul vostru de apărare!

Hotărîrea arhierilor.

Cu bucurie constatăm, că arhieriei bisericii unite au înțeles gravitatea momentului și lutr'o solidaritate frumoasă au luat o hotărîre vrednică de biserică ce o păstoresc.

Recunoștința poporului și spriginul neclintit al credincioșilor le este asigurat; numai cu bărbăție și demnitate pe calea apurată.

Eată cum comentează „Unirea”, într-o ediție separată, hotărîrea conferenței episcopicești:

Episcopii noștri s'au adunat în conferența comună pentru a hotărî o procedură comună și solidară în chestiunea însemnată a autonomiei, care așa de mult agitează spiritele credincioșilor noștri. Și deciziunea ce o iau e, să lămurască înaintea supremului patron al bisericii poziția de drept public al provinciei noastre bisericești greco-catolice române de Alba Iulia și Făgăraș, cerendu' să se aibă și în viitor sub înaltul seu scut aceste drepturi.

Ce va să zică aceasta? Noi credem, că în pasul acesta al arhierilor noștri se cuprinde afirmarea autonomiei și neatrănării deservite a provinciei noastre metropolitane de către ori-ce altă biserică din țeară și în special de către biserică de ritul latin, și totodată hotărîrea neatrănută de a păstra și apăra această poziție de drept public și în viitor. Noi într'alt chip nu ne putem explica pasul arhierilor noștri între împregiurările actuale.

Dar' în cazul acesta ce va să zică, mai întrebăm odată, — hotărîrea arhierilor noștri? Nu alta de sigur, decât că preasfințitele lor nu pot să admită contopirea provinciei noastre bisericești în planul organismului autonom regnicolar, ci că doresc, ca și pe seama bisericii noastre să se conceadă o organizare autonomă înse proprie, deosebită și neatrănată de organismul autonom al bisericii de ritul latin.

Ce mai cuprinde comunicatul din fruntea foii noastre? Cuprinde ceva ce proprie nu cuprinde, ci rețace. Anume ce? — E știut, că primatele țării a dispus conscrierea alegătorilor pentru congresul regnicolar pe 24 Iunie, adică pe azi, când scriem aceste știri. Învitarea primatului a fost trimisă și episcopului nostru. Și în fața acestei invitări vedem, că episcopii noștri nu fac amintire de-

spre alegeri, ci numai despre o umilită reprezentare către înaltul tron, în care cer scut pentru drepturile bisericii noastre.

Ce înseamnă dar' aceasta? — E limpede: că nu se vor escrie alegerile pentru congresul regnicolar.

Eată dar', că în comunicatul din fruntea foii se cuprinde răspunsul episcopului la cele două mari întrebări, ce atât de mult au agitat și continuă a agita spiritele fiilor bisericii noastre.

După acest comentariu „Unirea” aprețiază astfel pășirea vrednică a episcopilor:

Adaugem la toate aceste, că la conferență au luat parte toți arhierii provinciei noastre. Faptul acesta hotărîrii aduse de episcopatul nostru fi dă o deosebită, o extremă importanță. Să ne reamintim numai spectacolul trist ce 'l-a oferit episcopatul nostru în anii 1869—71, și că pașii lor tocmai pentru tinuta lor lipsită de unitate au rămas lipsiți de efect până în ziua de azi.

Hotărîrea acum adusă e deamă de episcopatul bisericii noastre, deamă de biserică noastră și de gravitatea momentului, și tocmai de aceea nu va pute să fie nici lipsită de efectul, la care țintește.

Eată pentru-ce ziceam, că cuvântul episcopilor nostri va afla răsunet în toate inimile și că recunoștință nevestejită va trebui să rodească pentru ei.

E sigur, că hotărîrea episcopului va stârni și supărări. Dar' ei 'și-au împlinit datoria, pentru-că voiau să placă mai virtos lui Dumnezeu, decât oamenilor, și pentru-că sânt păstori buni, cari turma 'și-o iubesc și sufletul și-l pun pentru ea.

Primească deci omagiul neșmuritului nostru devotament. A lor îngrijire părințească vie pildă ne va fi, pe care s'o urmăim și noi, făcându-ne din a noastră parte datorință. Ear' poporul credincios se va convinge încă odată mai mult, că în lipsile sale și întru necasuri adăpost sigur va afla la arhieriei sei, cari gata sânt a-și jertfi sufletul pentru ei.

În ajunul conferenței dela Cluj.

Concluzul conferenței episcopicești va trebui să aibă răsunetul seu și asupra concluziilor conferenței convocate la Cluj pe 29 Iunie 1897.

Hotărîrea solemnă, firmă a episcopului nostru, dictată de conștiința datorinței grave, ce o au înaintea istoriei, va trebui să impună și celor din Cluj o ținută serioasă, energică, dar' atât în fond, cât și în formă corectă.

Supunerea nealterată față de sf. scaun apostolic al Romei, leagănul neamului și eredinței noastre, devotamentul omagial față de augustul tron, alipirea de legile și constituțiunea țării noastre, spiritul de dragoste față de biserică latină soră în ale credinței: eată firul roșu, ce va trebui să treacă prin rezoluțiunile, ce se vor aduce în Cluj, alătura cu hotărîrea nealterată a clerului și poporului de a păstra și desvolta autonomia depină a bisericii noastre greco-catolice române.

Nu mai în condițiile aceste se poate spera, ca concluziile conferenței din Cluj să servească, cu adevărat scopului măreț, care cu toții îl urmărim.

Ca acest scop să-l putem ajunge, e de lăpșă, ca conferența din Cluj să fie cât mai cercetată mai ales de cler, care va pute acolo în conformitate cu tradițiunile sale să facă, ca și acest pas să fie coreșpunzător lipșelor bisericii noastre și dreptele noastre postulate, cari toate își au temelul lor în legile țării și în constituțiunile esite dela sf. scaun apostolic al Romei.

La Cluj deci cât se poate de mulți și ceea-ce facem, să fie bine făcut!

(„Unirea”).

Temeiul independenței.

Independența autonomă a bisericii române unite cu Roma, afară de însuși actul Unirei, afară de însuși firea și menirea sa, și alte împregiurări consecvente din aceasta, se întemeiază pe bulla »Ecclesiam Christi», edată la 26 Noemvrie 1853 de Papa Piu IX.

Eată partea mai interesantă a acestui clasic document, în traducere românească:

„După ce și venerabilul frate al nostru Archiepiscopul de Strigon ne-a dat cu privire la acestea libera sa resignare la dreptul mitropolitan, întru mai marea mărirea a Atotputernicului Dumnezeu, întru creșterea religiei catolice, pe cum și întru mângădarea și binele spiritual al Românilor, din îndemn propriu, cu știință certă și cu cumpănire matură și din plinirea puterii apostolești Diecesa Făgărașului din Transilvania, care deja dela întemeierea ei și până în zilele acestea a fost supusă dreptului mitropolitan al Archiepiscopului de Strigon, cu autoritate apostolească o eximam și deslegam de sub dreptul și supunerea aceluiași Archiepiscopului metropolitan, după-ce s'a adaus consensul amintit, așa că Archiepii catolici uniți de rit grecesc ai acestei Diecese, și bisericele, toate cetățile, orașele, satele, parochiile atât mame cât și filii, pe cum și cenobiile, mănăstirile, toate institutele atât bisericești cât și lumești și în sfârșit toate persoanele de amândouă sexurile, țină-se ele de ori-ce grad, rind și condiție, cari sânt într'însa, să fie asemenea exempte și libere pentru todeauna de vechea jurisdicție a metropolitului de Strigon, căreia se supuneau mai înainte, și de ori-ce altă putere și prerogativă jurisdicțională. Afară de aceea Diecesa de Oradea-mare, carea începând dela amintita ei întemeiere a fost supusă jurisdicției aceluiași Archiepiscopului de Strigon, după învoirea și resignarea liberă a acestui metropolit, o substragem și desfacem pentru todeauna de sub aceeași jurisdicție și putere în acel chip, ca nu numai Archiepii catolici uniți de rit grecesc de Oradea-mare, ci și toate cetățile, orașele, satele, parochiile mame și filii, mănăstirile, conventele de tot felul, toate persoanele acestei Diecese de amândouă sexurile, țină-se ele de ori-ce grad, rind și condiție, și în sfârșit toate celelalte, ce sânt în trînsa, să se privească asemenea pentru todeauna pe deplin subtrase și exente de sub vechea jurisdicție și superioritate a Archiepiscopului de Strigon. Aceasta fiind astfel; atât teritoriile Dieceselor de Oradea-mare și de Făgăraș, cât și cele ale celor două Diecese, cari le-am înființat noi, adică ale Dieceselor de Lugoj și de Gherla, dimpreună cu cetățile, orașele, satele și celelalte accidenții, cari se află întrînsede, le ridicăm și înființăm cu aceeași autoritate apostolească pentru todeauna întru provincia bisericească gr-cat. unită de limbă românească și așa dar' ridicăm și înființăm un scaun arhieresc metropolitane de Făgăraș al Românilor catolici uniți de rit grecesc...”

Acest act de mare importanță ar fi bine să-l recitesească și șovinii romano-catolici, cari se țin așa de mari catholici și sânt așa de mari Maghiari.

Amenințări — zădarnice.

Nu numai presa guvernamentală, dar' chiar și cea catolică amenință pe Românii uniți în fel și formă, dacă nu se vor supune lor.

„Magy. Álam” de pildă scrie, că ea-și va da părerea într'acolo, că biserică română gr-cat. dacă nu va intra și ea în autonomie, să fie lăsată la discrețiunea guvernului și să fie lipsită de congruă.

Se vede că și presa catolică maghiară e orbită de șovinism. De aceea amenință. Dar' în van sânt amenințările!

Eată cum răspunde „Unirea” acestei amenințări a lui „M. Álam”.

„Bine!” — „catolici” Maghiari. Noi pentru biserică noastră sîntem gata a ne jertfi și sîngelui. Asta se o știți. Dar' să cadă asupra Voastră blăstămul: „Haveto catolici Hungari, morituri vos salutant”!

Un cuvânt din cler.

Dieceza-Orăzib, 14 Iunie.

De un deceniu încoace abia a fost o chestiune mai importantă la ordinea zilei, ca autonomia bisericii române greco-catolice; căci dela fericita ei rezolvire depinde în mare parte soarta bisericii unite. Aşa cred, că în două puncte sîntem de acord cu toţii. Nime nu doreşte dintre noi relaxarea legăturii, ce o avem cu mama Roma, căci în impregiurările actuale, în această legătură ne aflăm razimul cel mai puternic; eară de altă parte încrederea faţă de Arhieriei nostri trebuie cultivată cu dragoste, ca în clipe de nevoie să le putem sări cu toţii în ajutor.

Soarta autonomiei noastre azi e legată de autonomia catolicilor; recunoaştem şi aceea, că autonomia ambelor biserici trebuie să se stabilească pe principii divine ale ierarchiei; numai că punctul nostru de mănecare mult diferă de al latinilor.

Cine cunoaşte spiritul de care e animat episcopatul latin, acela ştie că episcopatul latin nu a dorit nici-când autonomia. Nu numai la anul 1871, ci ministrul Trefort şi în 1886 l-a lăbat pe episcopi cu un fel de autonomie imobiliar, dar acestia nici nu au refectat la ea, şi cum se vede nici azi nu e pusă aceasta din iniţiativa episcopatului, ci din partea guvernului unguresc.

Clerul latin e destul de bine dotat, episcopatul latin dispune de mijloace abundante de a asigura existenţa clerului seu rural; deci lor nu mult le pasă că alege-se va ceva din autonomie, ori ba, numai ei să nu fie turburaţi în liniştea lor sufletească. Lor puţin le pasă, că pute-vor atrage în sfera lor de activitate pe mireni ori ba, căci fondurile lor enorme stau gata faţă de ori-ce eventualităţi.

Dar noi greco-catolicii sîntem săraci, din care cauză nu putem ignora pe mireni, căci sîntem aivaşi la ajutorul lor atât spiritual cât şi material.

De am primi de basă elaboratul congresului regnicolar din 1871 precum e acela plănuir, atunci biserica noastră se va contopi în cea latină, şi s'ar despoia şi de acele drepturi, ce le mai are. Pe lângă aceea statul ne-ar dăru şi nişel iosefinism, precum îl doreşte arhiepiscopul dela Agria; dar nouă Românilor nu ne-ar conveni nici astfel de autonomie precum o contemplează episcopul Steiner şi partizanii sei, din care ar fi eschisă laicimea cu totul.

Noi dorim o autonomie diecesană, în care să li-se marcheze şi mirenilor nostri cerul lor de activitate; căci a pune numai sarcini pe umerii cuiva, fără a-l împărtaşi de vre-un drept — e a-l face şi mai indiferent faţă de biserică. Spre ajungerea acestui scop noi trebuie să rămânem departe de congresul catolic şi să rugăm pe arhieriei bisericii noastre ca să esopereze la locurile competente o autonomie independentă pentru biserica noastră....

Astfel mai uşor putem împedeca crearea unei legi jignitoare, decât când ar intra delegaţii nostri în congres, şi acolo ar cere modificarea acelei legi. Ştim, ce s'a petrecut în congresul catolic din 1871, ştim şi aceea, că congresul de atunci după protestul înscut de delegaţii diecesei oradane, nu s'a dimis în meritul cauzei, ba aerul suveran ce a respirat din acel răspuns, e vătămător pentru noi greco-catolicii. Că lucrurile în decursul celor 26 de ani în nimic nu s'au ameliorat, nu încape îndoială.

Acum, dacă ar intra delegaţi de ai noştri şi cu rezerve în congres, ar primi tot asemenea ori doară un răspuns şi mai brusc.

Deci noi greco-catolicii deocamdată să ne punem soarta bisericii în mâinile Arhieriei nostri, şi să ne abţinem dela alegei, până ca independenţa provinciei noastre bisericeşti nu va fi garantată şi recunoscută. Căci buna voinţă a episcopatului latin faţă de noi încă nici nu s'a manifestat, eară despre aceea sîntem pe deplin convinşi, că ori-ce face guvernul, face numai din punctul de vedere al întăririi hegemoniei maghiare asupra celeralalte ramuri. Spre acest scop urmărit pînă acum pe toate căile, guvernul caută a lucra şi pe calea bisericeii.

Georgie Şuta,
paroch gr.-cat. român.

Nemţii din Germania şi cei din Austria.

Primim dela dl W. Rudow, din Oradea-mare, următoarele reflexiuni, cărora le dăm loc, deşi multe noi nu le admitem:

Aflu de bine a preveni la adunarea Ligii germane din Lipsa, fiindcă „Liga română” în anul din urmă (23) scrie următoarele:

1. „Deşi Austria şi Germania se găsesc în cea mai intimă relaţiune de alianţă politică şi prietenie — cu toate acestea cetăţenii germani din ambele imperii se intrunesc în congres public, „agitează” în contra guvernului austriac şi votează moţiuni de blam în contra lui şi de simpatii pentru cetăţenii unui stat străin.

2. Autorităţile germane n'au făcut cea mai mică dificultate acestui congres.

3. E bine să ne însemnăm aceste manifestări, pentru că nu odată presa nemţească ce stă în solda Maghiarilor, s'a arătat indignată, că pe teritor românesc au fost „tolerate” manifestaţiuni antimaghiare.”

În ceea-ce priveşte punctul din urmă, ar pute să ştie confrăţii dela „Liga română”, că presa „nemţească” în solda Maghiarilor nu e nemţească ci jidovească. Simfămintele faţă cu Maghiarii sînt în Germania tot aceea ca şi în Austria, aceasta s'a văzut destul de lămurit în timpul din urmă, şi şii foile române au adus multe dovezi în privinţa aceasta, d. p. după scandalul din teatrul din Pesta.

În special se vede mai în fiecare nr. al foii „Ligii germane” al cărui scop e acelaşi ca al „Ligii române”, că cea dintăiu e tot atât de departe de „solda Maghiarilor” ca cea din urmă, din contră se pronunţă adeseori în mod simpatie pentru Români.

Autorităţile germane n'au vrut să permită la Lipsa ca Germanii din Austria să vorbească, precum nu li-au permis-o la adunarea ținută în contra ordinaţiunilor de limbă la Dresda. A trebuit toată energia preţinului meu, deputatului Gasse, care e preşedintele Ligii, ca poliţia să mai slăbească cu dragostea pentru guvernul (Badeni) din Viena.

Întră cât priveşte punctul acesta, care este cel de căpetenie, urmează din cele spuse acum că guvernele ambelor ţări, ce-l drept, „se găsesc în cea mai intimă relaţiune”, asemenea, se înţelege, Germanii de dincolo şi dincoace. Dar fiindcă guvernul din Viena nu e german, ci compus din nişte Galitieni

cari au adus ţeara lor la prăpastia revoluţiei şi acum se misuesc a aduce tot acolo şi Austria, nu este şi nici nu poate să fie prietenie între ei şi Germani, fie să locuească ei în Austria sau ba.

Îndejuns Badeni lşi va fi afurisit ceasul în care, pentru a-i câştiga pentru reînnoirea pactului, li-a oferit Cehilor „egala îndreptăţire”, ceea-ce dinşii nici n'ar fi cutezat să ceară, cum au declarat singuri, căci rău de tot a greşit când l'a privit pe Germani ca „quantité négligeable” (un ce neînsemnat). Altfel n'ar fi pus în gura împăratului, când acesta era la Pesta, cuvintele: „Ordinaţiunile vor rămâne, împreună cu „scumpul meu conte”. Ba într'atâta s'a văzut strîmtoat, că l'a pus pe bietul Chlumetky mai înainte preşedintelui camerei, acum al casei seniorilor din Viena, să spună (tot în Pesta par că în Viena n'ar cuteza aşa ceva) la 16 Iunie unui raportor al lui „Magyarország” grozăvii ca următoarele: Situaţia în Austria e foarte serioasă şi nu ved nici un drum care să ne ducă din caosul prezent. Dacă nu va succede a-i împăca în curînd pe Germani şi pe Cehi, va urma reacţiunea, căci numai aceste două popoare pot apăra ţeara în contra ei. Ear' ce priveşte guvernul, Badeni de sigur ar fi mai capabil să respingă atacul reacţiunii decât ori-cine l'ar urma.

Răspunsul Germanilor la astfel de miriri şi ameninţări deperate poate fi numai un ris omeric. Treizeci de ani s'au lăsat spăriaţi cu „reacţiune”, au lucrat numai pentru libertate, şi au ajuns, că alţii s'au făcut stăpâni în casa lor proprie. Căci Boemia, care o cer acum Cehii pe basa „dreptului istoric”, s'a numit „fruntea Germaniei”, când încă nici vorbă n'a fost despre Cehi, ear' aşa numitul „drept de stat” al Cehilor n'are altă basă decât „manuscrisul din Kőniginhof”, care s'a dovedit ca una dintre cele mai neruşinate falsificări istorice.

De aceea toţi vorbitori din Austria au declarat, că nu vor ceda lui Badeni, că s'au săturat de „ideea de stat austriac”, că li-e de ajuns ideea naţiunii lor, căci statul e un ce foarte trecător, popoarele rămân. „Dacă în această luptă va peri statul austriac, asta nu va fi vina, dar' nici paguba noastră”. Trebuie, ca faţă cu obrăşnicia polacă să fim germani şi grobiani! „O purtare bărbătească cheamă la ajutor pe Dumnezeu, chiar pe Dumnezeu care a dat ferul”.

Aceste şi alte asemenea vorbe sînt destul de lămurite; de altfel vorbitori din Austria au declarat, că deocamdată li-e de ajuns sprigul moral din imperul german, cu Badeni şi ai sei vor isprăvi ei singuri.

Dar' dacă nu se vor lăsa să fie daţi pradă Săvilor, tot atât de puţin vreau să ştie despre centralism; căci tocmai acestuia au să-i mulţumesc toate umilările timpului din urmă. Germanii locuiesc în Boemia în masse compacte, e foarte uşor a-i despărţi de Cehi, să rămână limba Cehilor pe pământul lor, dar' pe pământ german ea n'are ce căuta.”

Aşadar se vede, că şi Germanii din Austria intră în apele federalismului, de ce noi numai bucura ne putem.

Rudow.

Aforisme politice

— Una la ei. —

Regii sînt foarte neajutoraţi, foarte temători şi nu puţin neliniştiţi, căd vre-un eveniment „l'a lăsat fără guvern”, cum le place lor a se exprima.

Brongham.

Alexandru Bohăţelu.

— Corespondenţă particulară. —

Cluj, la 24 Iunie.

Abia s'a fost lătit vestea morţii lui A. Bohăţelu şi în tot oraşul se vorbea despre el. În 18 Iunie la orele 10 a. m. direcţiunea institutului „Economul”, al cărei preşedinte a fost decedatul, a ținut şedinţă şi a hotărît să pună flămară neagră pe edificiul institutului; să-şi exprime condolenţa în corpore; la înmormântare să participe asemenea în corpore; în loc de cunună să creeze pe numele ilustrului decedat, o fundaţiune de 200 fl., ale cărei interese să se dea în tot anul celui mai bun abitarier român dela gimnasiul rom. cat. din loc.

„Casina română” a luat asemenea dispoziţiuni hotărînd, că în loc de cunună să se facă o colecţie pentru fondul „Intră amintirea celor decedaţi”.

Intr'aceia la casa răposatului s'a început un adevărat peregrinagiu.

Inmormântarea a avut loc în 20 Iunie la orele 8 p. m. Deşi timpul era ploios s'a adunat un public mare. Ceremonia funebra l'a făcut dl canonic din Blaj Gavrila Pop, asistat de alţi 4 preoţi. Cântările le-a prestat învătătorul local şi corul universităţii române, condus de tînărul universitar V. Şorban.

În decursul prohodului dl canonic G. Pop a ținut o frumoasă cuvîntare, în care a aprepit viaţa şi meritele ilustrului bărbat. Extragem următoarele din această vorbire, pe care regretăm a nu o pute reproduce întregă.

Ilustrul defunct — zicea oratorul — s'a născut în Ujfalut-maghiar, la a. 1816; după-ce a absolvat jura a făcut censura de avocat în Murăş-Oşorheim şi l'a început cariera de avocat în Cluj; nepot al marelui episcop Bob, l'a implinit datorinţele sale faţă de biserică sa. O, de ar pute vorbi răspăşii de pie memorie arhieriei ai nostri: Leményi, Şulufiu, Vancea, câte sfaturi înțelepte am auzi, că le-a dat acest ilustru bărbat amintirilor arhieriei în diverse cauze bisericeşti!

Spună cei ce au luat parte la conferenţa din 1871, dela Alba-Iulia, ce servicii a făcut răposatul bisericii sale opărîndu-i autonomia, care era pe atunci ameninţată cu opunere cum este şi azi! Ce servicii a intenţionat a face bisericii sale şi acum în cauza autonomiei ei ameninţate prin convocarea unui congres nou în această cauză pe 29 Iunie a. c., care zi, durere ei earşi durere, n'a putu-o ajunge.

Cum şi-a iubit scumpa sa naţiune ne este tuturor cunoscut. Ştim cu toţii, că acest ilustru bărbat a stat în fruntea celor mai multe acţiuni naţionale. Ar putea spune Românii din ctul Clujului, cu ce tactică şi prudenţă a condus întreprinderile naţionale ale Românilor din comitat. Putem spune noi, cei dela institutul de credit „Economul” cu căta înțelepciune a condus trebile acestui institut naţional dela începutul lui până în prezent ca preşedinte. Spună casina română din Cluj ce preşedinte l'a fost răposatul? Ar putea spune fruntaşii conducători ai cauzei noastre naţionale, cu căte sfaturi înțelepte a ajutat cauza răposatul l'a căştigat graţia Majestăţii Sale, de fu ridicat la demnitatea de căpitan suprem

al districtul de odinioară al Năsăudului, care demnitate a purtat-o un şir lung de ani.

Numele lui Alexandru Bohăţelu va rămănea neşters în analele înfiinţării gimnasiului român din Năsăud.

În partea a doua a cuvîntării a fost frumos cum oratorul pune pe răposatul să-şi iee adio dela toţi ai sei şi dela factorii vieţii noastre publice. Eată unele pasage din partea aceasta:

Rămas bun Românilor din comitatul Clujului, cu care împreună am condus trebile naţionale ale noastre. Eu părăsesc această lume, dar' voi nu vă descurajaţi, apăraţi cauza română mai departe până va veni timpul când spiritul frăţietăţii celei adevărate va pătrunde pe toţi îi patriei noastre fără deosebire de naţionalitate.

Rămas bun fraţilor colegi cu cari împreună a convocat pe 29 Iunie a. c. congresul în cauza autonomiei bisericii noastre unite naţionale în aceste timpuri grele şi periculoase pentru autonomia scumpei noastre biserici.

Eu părăsesc această, viaţă pentru-că moartea cea neîndurată mi-a curmat firul vieţii. Voi rămăneţi cu Dumnezeu şi purtaţi lupta mai departe.

Una doresc: ca spiritul concordiei şi al bunei înţelegeri să vă lumineze şi conducă în ziua tînerei congresului, ca biserica noastră din această luptă periculoasă pentru existenţa ei, să iasă învingătoare. Sperez firm, că aceasta va fi şi dacă îi ei, vor fi conduşi de spiritul bunei înţelegeri. Dumnezeu să binecuvinteze lucrurile congresului, care eu nu am fericirea de a-l putea deschide.

Rămas bun Excel. D. Metropolit al meu, cu ai cărui antecesorii în multe treburi bisericeşti şi naţionale m'am consultat. Eu mă duc din lumea asta din sfatul atotputernicului Dumnezeu tocmai în timpurile cele mai critice pentru biserica noastră, când asupra existenţei ei, ca biserică naţională, se ivesc: nori furtunoşi. Ecce lenţia Ta ai să conduci naia bisericii noastre tocmai în aceste timpuri furtunoase. Eu cu mai mulţi foşti colegi mireni, ai mei, am convocat pe 29 Iunie, ce se apropie, un congres în care să ne consfătuim cum să iasă biserica noastră triumfătoare din pericolul ce o ameninţă, în autonomia ei garantată altcum prin legile ţerei şi prin s. scaun apostolic al Romei.

Dar' soarta nu mi-a conces să fiu fericit a conduce acel congres. Însă sperez firm că în locul meu va urma alt conducător, cu puteri mai tiere decât ale mele, sub a căruia conducere congresul va afla firul Ariadnei, care vi l'a dat în mână, ca pe urma celui fir, să puteţi scoate scumpa noastră biserică din labirintul, în care să încercă rău voitorii ei, a o împinge. Vă doresc Exce lenţie, graţia Dumnezeiască, spiritul şi tăria antecesorilor Ex. Voastre, ca să puteţi scoate scumpa noastră biserică din pericolul care o ameninţă şi să puteţi asla autonomia ei, pentru toate timpurile. Vă rog să-mi daţi ultima binecuvîntare arhieriască, ca să ies, iertat din viaţa aceasta.”

(Va urma).

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 130) se ocupă cu articolul lui P. Lloyd despre mişcarea Românilor uniţi, espunînd cuprinsul lui. Arată că de fals şi tendenţios este organul jidoveac şi încheie astfel:

FOIŢA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpaţi.

Roman din viaţa poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorisată, —

de

Victor Onişor.

(Continuarea 4.)

(Reproducerea interzisă).

Că era vre-o încăpere de locuit în interiorul acestei fortăreţe, ruinate pe mai multe locuri, că era vre-un pod, ce se lasă şi ridică sau vre-o uşă secretă, spre a putea intra în lăuntru, acestea erau lucruri cari de mulţi ani nu le mai ştia nime. Deşi în realitate Castelul din Carpaţi era mai bine conservat în lăuntru, de cum se părea din afară, totuşi spaimea, superstiţia înrădăcinată în popor, îl scuteau cu mult mai bine, decât odinioară tunurile sale, treascurile, puştile cu cremene şi alte multe instrumente de artilerie ale vearurilor trecute.

Şi cu toate acestea, Castelul din Carpaţi ar fi meritat să fie vizitat de turişti şi amatori de anticităţi. Situaţia sa, în virful platoului Orgal, e raritate de frumuşetă. De pe platforma de-asupra a turnului se deschide

priveliştea cea mai frumoasă, până în zarea depărtată a munţilor. În fund undulează ramificaţiile unice în felul lor ale munţilor dela frontiera României. În faţă se deschide pasul Vulcan, cu admirabilele lui cotituri, singura cale practicabilă la acest loc între ţerile hotărîşe. În jos pe valea celor două Jiuri se află satele Livăzel, Petroseni şi Petrii, situate la gura minelor, din cari se exploatează avute straturi de cărbuni de peatră. Apoi afară de aceea e o admirabilă încrucişare de munţi, la poale acoperiţi cu păduri seculare, la briu cu păşuni grase, ear la virf pleşuri, nişte stânci colţuroase, pe cari le dominează virfurile precipice ale Retezatului şi ale Paringului”. În fine peste valea Haşegului, la cursul Murăşului apar Alpii Transilvaniei centrale, acoperiţi neconţenit de neguri.

În fundul acestui tornar, scufundarea pământului forma altădată un lac, în care se absorbiau cele două Jiuri, înainte de ce şi-ar fi croit calea preste lanţul de munţi. Astăzi această scufundare e un magazin de cărbuni cu toate foloasele şi neplăcerile sale. Caminele (horneţele) cele lungi dela fabrici se amestecă cu ramurile brazilor, fagilor şi ştejarilor; fumul cel negru strică aerul, pe care odată îl umpleau cu miresme şi parfumuri pomii şi florile.

*) Retezatul se ridică la o înălţime de 2496 m. şi Paringul la o înălţime de 2414 m. preste starea mării.

Cu toate că, în timpul în care se petrece povestirea noastră, comerul țină acest ținut în mână sa de fer, el n'a perdut nimic din caracterul său romantic, cu care l'a înzestrat natura.

Castelul din Carpaţi datează din veacul al XII. sau al XIII. În acel timp, sub domina voiozilor, mănăstirile, bisericile, palatele, castelele se portificau tot cu atât de mare grijă ca şi oraşele sau satele. Domnii şi ţeranii aveau să se asigure în contra atacurilor de de tot felul. Această stare a lucrurilor ne explică pentru ce zidurile castelului vechiu, bastioane şi turnul seu îi dau înfăşoarea unei clădiri feudale, totdeauna gata de apărare. Ce arhitect l'a adificat pe acest platou, la o astfel de înălţime? Nime nu ne poate spune. Cine a fost artistul atât de cutezător, dacă nu meşterul Manole, atât de glorios, cântat în legendele româneşti, şi care a edificat la Curtea de Argeş renumita biserică a lui Radu Negru Vodă.

Dacă este îndoială asupra arhitectului, nu există asupra familiei, care posedă acest castel. Baronii de Gorţ erau domni acestui ținut din timpurile cele mai vechi. Ei au luat parte la toate războaiele, ce le-au purtat provinciile ardeleni; au luptat contra Ungurilor, Saşilor, Securilor. Numele lor figurează în „cântece”, în „doine”, în care se păstrează din neam în neam amintirea acestor timpuri de restrişte. Ei aveau ca devisă renunţarea zicală românească: „Dă pe moarte”. Şi au şi

dat; ei lşi vîrsară sângele pentru cauza independenţei — acest sânge nobil ce le curgea în vine dela Romani, străbunii lor.

Se ştie, că atăta energie, devotament, jertfă, n'au avut alt rezultat, decât a aduce la o neadeamă opresiune pe urmaşii acestui neam eroic. Aceştia nu mai au viaţă politică. Trei lovituri l'au apăsă grozav. Dar' nu despezărea de a-şi scutura jugul, aceşti Români din Transilvania. Viitorul e al lor, şi ei cu o încredere neclintită repet aceste vorbe, în care se concentrează toate aspiraţiunile lor: „Românul nu pieră!”

Cătră mijlocul veacului al XIX. lea ultimul reprezentând al domniilor de Gorţ era baronul Radu. Născut în Castelul din Carpaţi, în primii ani ai juneţii sale el văzu stingîndu-se în giurul seu membrii familiei, unul după altul. La vîrstă de douăzeci şi doi de ani rămase singur pe lume. Toţi ai sei au căzut, an de an, întocmai ca şi crengile celui fag secular, de care superstiţia populară lega chiar existenţa castelului. Fără părinţi, ba aşa zicînd fără prieteni, cu ce să-şi petreacă baronul Radu timpul în această singurătate monotonă, ce o făcuse moartea în giurul lui? Cari erau gusturile, moravurile, talentele lui? Nime nu a cunoscut la el altceva, decât o patimă nespăşă pentru muzică, mai ales pentru cântul artiştilor

*) E de însemnat, că însuşi autorul foloseşte aceste vorbe româneşti precum: „cântece”, „doine”, „Da pe moarte”, „Român n'o pieră”, ear' mai târziu „serpi de casa”.

Trad.

mari ai acestui timp. Chiar de pe atunci urîndu-i-se de castelul, deja foarte ruinat, încrezî toate lucrurile cătorva servitori bătrâni şi într-o zi dispărî. Si după-cum s'a auzit mai târziu, lşi cheľtuia averea, care era destul de considerabilă, petrecînd în principalele centre lirice ale Europei, cercetînd teatrele din Germania, Franca, Italia unde numai putea să-şi îndestulească dorul nesăturat de adorator al muzicii. Era dînsul un excentric pentru a nu zice un maniac? Bizaritatea existenţei sale da loc la fel de fel de credinţe.

Cu toate acestea aducerea aminte de ţeara era adănc întipărită în inima tînărului baron Gorţ. În decursul depărtatelor sale călătorii, el nu-şi uita de patrie — de Transilvania. Să-şi reîntoarse pentru a lua parte la una din sângeroasele revolte ale ţeranilor români contra apăsării ungureşti.

Urmaşii vechilor Daci fură învinşi, şi pământul lor ajunse în mîna învingătorilor. În urma acestora baronul Radu părăsi definitiv Castelul din Carpaţi, la care unele părţi căzuseră în ruine. Nu peste mult muriră şi ultimii servitori, şi castelul fu părăsit de tot.

Despre baronul Radu circula fel de fel de versiuni. Însă nu era nimic adevărat, deşi baronul de Gorţ nu s'a mai arătat de pe timpul acela la castel. Din pricina aceasta toţi îl credeau mort. Dar' e bine, să nu crezi tot ce spune cu oare-care rezervă această populaţiune credulă.

(Va urma).

Fotografări zilnic la ori-ce fel de timp dela 9—5 ore.

Atelier fotografic de bun renume

VILHELM MANN

Sibiu, Piața-mare nr. 19. [1219] 9—32

se recomandă pentru executarea excelentă a ori-cărui fel de fotografie: portrete singuratic, grupuri de familie sau societăți de nemărginit număr, precum și tablouri.

!! Specialist în fotografiarea copiilor !!

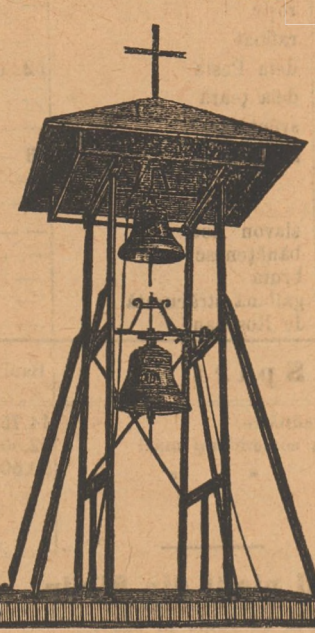
Portrete pe platină în mărime naturală dela 15 fl. în sus. Executare corectă și garanție pentru identitate perfectă.

Fotografări zilnic la ori-ce fel de timp dela 9—5 ore.

Turnătoria de clopote și fabrică de scaune de fer pentru clopote

Antoniou Novotny

în Timișoara-Fabrică, [785] 9—26

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanția de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fer bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în ori-ce parte, îndată-ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

+ clopote patentate găurite +

de mine inventate și mai de multe-ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechi, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechi.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadjustarea clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut — ca și spre turnarea de toace de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

La expozițiunea millenară în Budapesta 1896 premiat cu medalie cea mare millenară.

Preț-curenturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Distinsă și cu marea medalie de milleniu.

Borsec

baie de cură, în Ardeal, comit. Ciucului, patria brazilor.

Sesonul ține dela 15 Iunie — 15 Septemvrie.

Călătoria: Până la Reghinul-săsesc (Szász-Régen) cu trenul, de acolo cu trăsurile subvenționate de direcțiune. Prenotări pentru aceste trasuri se pot face la întreprinzătorii Miklós-Görög în Reghin.

Calea sudică: Brașov—Csik-Szereda, cu trenul, de acolo cu trăsura.

Apa de Borsec este regina apelor minerale. Se poate comanda la direcțiune în Borsec.

Se capătă pretutindenea.

În Sibiu se vinde la: J. B. Misselbacher și L. Fuchs.

Cu informațiuni privitoare la băi, la apa acră cu prospecte, prețuri, etc. servește direcțiunea băilor din Borsec. [1407] 4—10

Postă și telegraf în loc.

La toate expozițiile din lume a câștigat premiul I.

Beșici de gumi și de pește (coton)

veritabile de Paris, duzina à fl. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, și 8 fl. trimite ori-și unde în modul cel mai discret firma de renume universal, din anul 1881:

J. Reif, specialist, [1461] 2—26

Viena, I., Brandstätte 3.

Liste de prețuri detaiate se trimit gratuit în coverte închise.

În atențiunea damelor!

Consemnarea de prețuri excepționale pentru stoffe de vară a casei de stoffe de modă

Matia Weiner,

Budapesta, VI., calea Andrássy Nr. 3.

Stoffe de mătase.

Pongis iaponez, de spălat, în lățime de 60 ctm. în desinuri nouă, admirabile, 78, 88, 98, 105, 125, 145 cr.

Mătase crudă, de spălat, în lățime de 50 ctm. netedă și cu desinuri mici, frumoase, 55, 75, 85 cr.

Mătase neagră de Lyon, netedă și cu desinuri nouă brocat, în lățime de 50 ctm. 84, 98, 105, 115, 125, 145, 165 și mai sus. [1894] 4—4

Stoffe de spălat.

Batist englez, à jour, de spălat, 18, 25, 48 cr.

Batist francez, à jour, curat alb și cu desinuri colorate, 24, 48, 55, 58, 75 80 cr.

Voiluri bune de spălat 18, 22, 32, 35, 38 și mai sus.

Flanel Lawn-Tennis, de frumusețe surprinzătoare 24 cr.

Satin francez pentru haine metru per 42 cr.

Zephir englez, mărgat și carré, curat de ață, în lățime de 80 ctm. 55, 75, 90 cr.

Stoffe din lână și mohair.

Stofă engleză de vară, în colorile cele mai nouă 30, 38, 45, 48, 55, 65, 70 și mai sus.

Noutate franceză, mohair grenadin curat, în lățime 120 ctm 95, 140, 185 și mai sus.

Stofă engleză de lână curată de oale, în lățime 120 ctm. foarte acomodată pentru haine de călătorie, 95, 115, 125, 130, 150 și mai sus.

Fiecare p. t. damă se ceacă în interesul seu propriu, pentru acoperirea trebuințelor din aceasta colecție de mustre, care se trimit gratis și franco.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressmann.

Elegante

Inele de dame și domni

Veritabile 14 carate argint aurit; fiecare bucată e marcată oficios, pentru durabilitatea vecinică garanție de 5 ani.

Numărul 191, cu similitudină brillant fl. 2.40.

Numărul 22, cu safir și brillant imitat fl. 1.90.

Numărul 145, cu similitudină brillant fl. 1.75.

Numărul 37, cu imitație de Turkis fl. 1.95.

Nrul 117, cu imitație de Turkis fl. 1.75.

Numărul 142, cu similitudină brillant fl. 1.75.

Brilantele imitate a acestor inele sunt de un foc splendid. Inele de logodnă fl. 1.20 bucate; ca măsură se pot da fâșii de hârtie. A se procura dela [1321] 5—6

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Se trimite prin rambursă (Nachnahme). — La cas de-a nu conveni se redau banii.

Catalog gratis.

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Se trimite prin rambursă (Nachnahme). — La cas de-a nu conveni se redau banii.

Catalog gratis.

MAYPOLE SOAP

colorează în ori-ce culoare și ori-ce nuanță.

DIE HAND NACH DEM FÄRBE MIT MAYPOLE'S FRÜHER

Învențiune epicală: curare de 500%!

Săpunul acesta de renume universal vopsește în 15 minute, cu puțină apă caldă, haine, blouse, gulere, stofe de mătase, catifea, satin, creton, batiste, gaze, cămeși, ciorapi, nătrâni, mânusi, funde, ciupe, ș. a. m. în ori-ce culoare; ori-ce haină se face, ca prin farmec, nouă, coloritura rămâne, neschimbată, nu se slăbește și e liberă de venin; stoffa nu se strică. O bucată 40 cr. (negru 50 cr.) Atâta ajunge la o blusă femeiască. La fiecare bucată e adăușă o instrucțiune de întrebuințare. [1351] 6—10

Patentat în toată lumea.

The Maypole Company Limited, London.

Agentura principală pentru monarhia austro-ungară, statele balcanice, Turcia și Grecia:

Leopold Sonnenschein,
Budapesta, Arany János-utca nr. 15.

În Sibiu se capătă la firmele: Mihail Braun, M. Breckner și R. Krassowszky.

Nici-odată

nu se va da rara ocazie de-a procura pentru numai fl. 3.50 următoarea colecție splendidă de obiecte:

10 bucați fl. 3.50.

1 orologiu de buzunar prima anker remontoir, umblă regulat, 3 ani garanție.

1 lanț de orologiu, fin de goldin.

2 inele de goldin, cu similitudină brillant și rubine.

2 bumbi de manșetă, goldin cu mecanism patentat.

1 ac frumos cu broșă pentru dame.

3 bumbi de cămeșă la piept, goldin.

Toate aceste zece splendide giuvaere dimpreună cu orologiu remontoir anker, costă numai [1804] 6—6

fl. 3.50

Se trimite per Nachnahme prin

Alfred Fischer,
liferant al societății oficialilor c. r. de trenuri.

Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Pentru lucrurile neconvenite se retrimite banii.

Deschidere de restaurațiune.

Subscrisa își ia libertate a face cunoscut p. t. publicului, că a deschis de nou

restaurantul Kantlehner

în casa de nou zidită, **Joi, în 24 I. c.** și-și va da silința a corespunde punctual și conștientos tuturor pretenziunilor îndreptățite ale onoraților oaspeți, privitoare la mâncări, beuturi și serviciu.

Se pot face abonamente în local și în afară.

Pentru cercetarea numeroasă se roagă

Cu deosebită stimă
văduva I. Carol Kantlehner.

[1509] 3—8

Mare prăvălie

de băcănie, candite, delicatose, bumbacuri etc., a societății comerciale

„CONCORDIA“

Str. Măcelarilor nr. 20. Strada Baier nr. 1.

Edificiul „Albinei“.

vânzare în mare și mic.

Toate articolele aparținătoare sferei de băcănie, delicatose, candite și bumbacuri se pot procura cu prețurile cele mai moderate și în calitate cea mai bună, la societatea „Concordia“.

Prăvălia noastră arangiată după receririle moderne, numeroasele localități ce ne stau la dispoziție, precum și importul direct de mărfuri ne pun în plăcută poziție de a corespunde tuturor așteptărilor.

În special recomandăm Onor. public următoarele articole: Cafea, proaspătă de diferite soiuri, Zahar Raff. I-a, Stafide, Migdale, Mazere, Linte, Orez, Piper, Cuișoare, Șofran francez, Thee, făină de toți numerii, Orange, Masline, Iere negre și roșii, Șunca, Salamă, Pești marinați (Aalfisch, heringi, ruși), brânze proaspete; Liqueuri (E. Lichtwitz & Co.) Rum, Cognac.

Vinars curat de drojdii. — Vinars curat de prune.

Oțet de vin veritabil.

Vinuri curate și tot felul de ape minerale.

Fruite sudice, Oleiuri, Lumini, Săpunuri, Petrolen etc.

diferite semințe agronomice plomate și scutite de rocină cu prețuri foarte favorabile.

Din despărțământul de textile recomandăm următoarele: Bumbacuri de țesut, Bumbacuri franzozești veritabile (marca D. M. & C.) albe și de diferite colori, Păr, (Haras) bercă, mătăsuri de cusut în diferite colori, etc.

Așteptând numeroasele comande ale M. O. public și promițând serviciu prompt, semnăm cu toată stima

„Concordia“,
societate comercială pe acții.

[1039] 20—

4 medalii de aur, 18 de argint, 30 diplome de onoare și de recunoștință.

Prafurile Korneuburg

pentru nutirea vitelor ale lui Kwizda.

Mijloc dietetic pentru cai, vite cornute și oi.

De 43 de ani se întrebuințează în cele mai multe grajduri, la lipsa de poftă de mâncare, mistuire rea, pentru îmbunătățirea laptelui și augmentarea laptelui dela vaci.

Prețul unei cutii 1/1 70 cr., o cutie 1/2 35 cr.

Veritabilă numai cu marca de scutire de mai sus, se află în toate apotecile și drogueriile. [1181] 7—40

Deposit principal

Franz Joh. Kwizda,
furnisor de curte ces. reg. și reg. român.

Apotecar de cerc, Korneuburg, lângă Viena.

Stofe veritabile de Brünn

pentru vară și toamnă [689] 16—45

O bucată de 310 metri, din care ese un rind întreg de haine bărbătești (roc, pantaloni și giletă) costă numai

fl. 4.80 veritabilă stofă de lână bună

fl. 6.— veritabilă stofă de lână mai bună

fl. 7.— veritabilă stofă de lână fină

fl. 9.— veritabilă stofă de lână mai fină

fl. 10.— veritabilă stofă de lână foarte fină

lână curată de oaie.

O bucată pentru un rind de haine negre de salon 10 fl.

Asemenea stofe pentru pardisii, loden de turiști, kangarn foarte fin și tot felul de alte stofe spedează cu prețurile de fabrică de stofe, prea cunoscută cu reală și solidă

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.

Favorurile ce le dă comandarea de stofe direct la firma de mai sus, în locul unde se fabrică, sunt însemnate: abundență întru a alege, mărfuri proaspete, prețuri fixate ieftin, executarea curată a celor mai mici comande etc. etc.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.